

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Det unge Tyskland (1890)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 647. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes06-shoot-idm139753868418896/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Folkeis Tyskland, det kender ikke hende, det bryder sig lidet om hendes lange, raadne Stamtræ. Og hun anraaber de lænkebundne Trælle om at komme hende til Hjælp og erkende hende for den, hun er. Men i det Samme gribes den anden Germania af heftige Veer. Med et Knald sprænges hun som en Kuglesvamp, springer i Luften og er borte, og af al den Røg, som derved udbreder sig over Skuepladsen, udfolder efterhaanden Taageskikkelser sig som valfartende Munke, Romantikere, der lovsynger den hellige Middelalder, Gæs, der sørger over, at Svaneordenen endnu ikke er færdig, og maadeholdent Frisindede, der istemmer Omkvædet:

Altid langsomt afsted! altid langsomt afsted!
At det præjsiske Fremskridt kan vinde med!

Da bryder Trællene deres Lænker, kaster sig ned for den fremmede Kvinde og hylder hende som den sande Germania, den endnu jomfruelige, som engang vil blive Moder til Fremtidens Hersker.

Sindbilledet er kraftigt og smukt. Og det var sandt. Ikke det underkuede og søndersplittede Tyskland, der dengang blev udskreget som det frugtbare og fremtidsrige, men de dengang forfulgte og forhaanede Friheds- og Enbedsbestræbelser fødte det tyske Riges Fremtid. Kun virker det en Smule forstyrrende, at den sande Germania slet ikke har nogen Fortid, slet ikke har noget Stamtræ, men at al hendes Kraft og Herlighed skal ligge i Fremtiden. Tanken om et saadant historisk Brud havde for hin Tid en Mulighed, ja en Sandsynlighed, som den ikke har for vor.

Men saa meget var i dette radikalt angribende Digt fuld Sandhed, at det officielle Fædreland allevegne tilraner sig Alt, hvad Folkets Snille i Fortiden har frembragt, og alle dets gamle Storheder, om endog disses Liv var en uafbrudt Kamp imod det. Selv dem, der landsforviste eller holdt i Fængsel eller halshuggede — deres Portræter har det om Halsen. Og til alle Tider siges det, at det officielle Fædreland bærer Fremtiden i sit Skød. Det gives ikke blot til enhver Tid ud for at være Nutiden, idet Alles Eksistens er knyttet til dets Bestaaen, men det bærer, siges der, den nye Tid under sit Hjerte, og det fordrer den Skaansel, den Nænsomhed, som vises en frugtsommelig Dron-